

Vi har all grunn til å frykte fremtiden

Det er vår egen generasjon som i størst grad har lagt grunnlaget for den destruktive utviklingen som er i ferd med å føre Jordkloden mot stupet. Milliarder av år har det tatt å danne denne planeten, og i løpet av noen skarve tiår frem til i dag har vår grådighet og vekstpolitikk ført til en overbelastning på naturressursene og miljøet som innebærer det aller største alvor. Dette synliggjøres og illustreres i rapporten «Living Planet» som tar for seg verdens miljøtilstand, og som Verdens naturfond (WWF) offentliggjør annen hvert år.

Det er rett og slett skremmende lesning. I løpet av de siste 40 - 50 år har over halvparten av jordas dyreliv blitt utryddet. Dette på grunn av menneskenes rovdrift på naturen. Stadig mer omfattende arealbruk som medfører økende forurensing og forbruk, overbeskatning av arter, tap av matjord, skog og biologisk mangfold. Og denne destruktive utviklingen går så ubegripelig fort. Prognosene tilsier at i 2020 vil det bare være 1/3 igjen av de dyrebestandene som fantes i 1970.

I dag er det klimakrisen alle snakker om. Det er et stort fokus på det såkalte grønne skiftet, grønn vekst, grønne arbeidsplasser som i stor grad innebærer en overgang til mer miljøvennlig teknologi og energibruk. Men dette er en stor avsporing i forhold til den alvorlige situasjonen menneskeheten står ovenfor. Så lenge den økonomiske veksten og markedstilpasningen får fortsette som før, blir alle grønne tiltak rett og slett en fortsettelse av markedsliberalismen – men med et mer tillitvekkende grønt fortegn. Bare en gjennomgripende endring i det økonomiske systemet kan gi et nytt grunnlag for en bærekraftig samfunnsutvikling og en rettferdig fordeling av planetens goder.

Det er et tankekors og at klimaendringene, forårsaket av de rike landenes overforbruk og forurensing, i størst grad rammer de mest sårbare i fattige land som tvinges på flukt fra flom, tørke og matmangel i sine egne land.

Vi må ta innover oss hva som står på spill og handle deretter. Skog, jord, vann og luft må forvaltes og bevares for våre etterkommere. Dette er jo selve livsgrunnlaget vårt. Hvis rovdrift og utarming får fortsette som før – går vi en sikker undergang i møte. Produksjon og forbruk må reduseres kraftig – slik at presset på naturressursene avtar. Det må tas grep som er positivt for naturen, miljøet og atmosfæren, slik at den økologiske balansen i størst mulig grad kan gjenopprettes.

Også den mer eller mindre uberørte naturen er i fare, for vi vet ikke hvor grensene går, og vi sjanser som aldri før med naturens forutsetninger og vilkår for å overleve og være en kilde for menneskelig livskraft. Akkurat som regnskogen må bevares for at kloden skal få puste, slik fungerer også de store sammenhengende natur- og villmarksområdene her nord.

Jeg tenker at de fleste egentlig vet hvordan Jordas miserable tilstand er i dag. Men vi klamrer oss til en illusjon om at alt kommer til å gå bra. Teknologien og kompetansen skal hjelpe oss over kneika... vi håper nærmest på at et under skal skje, kanskje noe fra oven...

Så lenge styresmaktene i Norge og andre land ufortrødent fortsetter som før med sin markedsliberalisme og evig tro på kapitalkrefter og økonomisk vekst,- ja, så beroliges vi. Og vi lar oss forføre av de store ordene. At markedet bestemmer og det er dette som er utvikling. Vi vil så gjerne tro at dette er sant, så vi kan fortsette som før. Men hvordan kan vi stole på våre egne myndigheter som i det ene øyeblikket signerer «togradert-målet» i Paris-avtalen – og så reiser hjem til Norge for å åpne opp for oljeboring i Arktis?

Hva hjelper det med kortsiktige arbeidsplasser og penger på bok, når de kommende slekter overtar en planet som er nede for telling? Har vi virkelig samvittighet til å fortsette som før når vi vet hva som står på spill?

Jeg har ingen tiltro til at styresmaktene vil ta de nødvendige grep som kreves. Det er ingen signaler som tyder på det. Vi må innse at myndighetene tar feil – både lokalt, nasjonalt og globalt, og at de opprettholder en kortsiktig politikk som fører til at vi nå står i fare for å utrydde oss selv.

På vegne av våre barn, barnebarn og kommende slekter må vi ta frem et berettiget SINNE, vi har grunn til å bli RASENDE. På myndighetene – og de som bestemmer og har makt til å lulle oss inn i denne flukten fra virkeligheten. Vi må gå sammen og gjøre noe NÅ. Lage et folkelig opprør. Klodens alvorlige helsetilstand bør gi oss styrke til å handle før det er for sent.

Tone Toft

8842 Brasøy

Medlem av Besteforeldrenes klimaaksjon